Dosar nr.2-24111827-05-3r-04112024

Judecătoria Cahul, sediul Central
Judecător: Cristina Daniliuc

Curtea de Apel Sud, sediul Cahul

D E C I Z I E
În numele Legii

10 februarie 2025 mun. Cahul

Colegiul specializat în contencios administrativ
al Curții de Apel Sud, sediul Cahul
în componența:
preşedintele completului, judecător Vitalie Movilă
judecătorii Dmitrii Fujenco, Serghei Pilipenco,

a judecat în ședință fără participarea părților recursul declarat de către avocatul Elena Stănilă în interesele lui Țurcanu Ivan împotriva încheierii Judecătoriei Cahul, sediul Central din 11 octombrie 2024, pronunțată în cauza de contencios administrativ la acțiunea depusă de avocatul Stănilă Elena în interesele reclamantului Țurcanu Ivan împotriva Serviciului Vamal al Republicii Moldova și Biroului Vamal Sud cu privire la anularea actului administrativ-,

C O N S T A T Ă:

La 04 octombrie 2024, reprezentantul reclamantului Ivan Țurcanu, avocatul Elena Stănilă a depus acțiunea în procedura contenciosului administrativ împotriva Biroului Vamal Sud și Serviciului Vamal cu privire la anularea actului administrativ.

Cere reclamantul Ivan Țurcanu anularea deciziei de regularizare nr.212 din 28 mai 2024 emisă în privința reclamantului cu privire la nerespectarea obligației vamale calculând suma totală a obligației vamale în mărime de 401854,09 lei, suspendarea executării deciziei de regularizare nr.212 din 28 mai 2024, până la finisarea examinării cauzei, acordarea dreptului de a beneficia de prevederile Legii nr.172 din 23 iunie 2023 și includerea în regimul vamal de admitere temporară contra unei plăți unice în cuantum de 15000 lei pentru fiecare mijloc de transport cu eliberarea formularului tipizat TV-14.

În argumentarea cererii de suspendare reclamantul indică că decizia de regularizare este una ilegală, din care motiv își rezervă dreptul de a solicita și suspendarea executării deciziei nr.241 din 20 septembrie 2023 până la finalizarea examinării contestației, reieșind din faptul că partea acestor decizii produce prejudicii materiale prin executare.

Reprezentantul pârâtului Biroului Vamal Sud, Antonina Vidrașcu a depus *referința la cererea cu privire la suspendarea actului administrativ înaintată de Ivan Țurcanu*.

În motivarea referinței indică că în urma emiterii răspunsului la cererea prealabilă nr. 28/11-9267 din 19 iulie 2024, temeiurile de suspendare a deciziei au decăzut, or cererea a fost lăsată fără examinare dat fiind faptul că a fost depusă tardiv.

La caz denotă că, Ivan Țurcanu în cererea depusă nu a argumentat necesitatea de admitere a cererii de suspendare a actului administrativ și anume care este motivul ce a stat la baza pretențiilor formulate, care sunt prejudiciile ireparabile care vor fi aduse reclamantului în cazul executării Deciziei de Regularizare.

Menționează, că reclamantul la înaintarea acțiunii nu a justificat care este posibilitatea survenirii pagubelor iminente, ca urmare a punerii în executare a actului, caracterizate prin imposibilitatea în reparare, iar inexistența unor suspiciuni serioase și rezonabile privind legalitatea actului administrativ individual, cît și paguba a cărei iminentă producere ar fi înlăturată prin suspendarea executării actului constituie incontestabil motiv întemeiat pentru respingerea cererii de suspendare înaintate.

Astfel, aplicând prevederile art. 171 alin. (4) din Codul administrativ, actele administrative individuale sînt executorii din momentul survenirii obligativității lor..., Biroul vamal Sud solicită respingerea cererii de suspendare depusă de reclamantul Ivan Țurcan.

Poziția instanței de fond

La 11 octombrie 2024 Judecătoria Cahul sediul Central a pronunțat încheierea, prin care s-a respins ca neîntemeiată cererea reprezentantul reclamantului Ivan Țurcanu, avocatul Elena Stănilă privind suspendarea deciziei de regularizare nr.212 din 28 august 2024, emisă de Biroul Vamal Sud.

Solicitarea recurentului

La 29 octombrie 2024 recurentul Țurcanu Ivan prin intermediul avocatului Elena Stănilă a depus cererea de recurs, solicitând admiterea recursului, anularea încheierii Judecătoriei Cahul sediul Central din 11 octombrie 2024, ca fiind ilegală şi neîntemeiată cu adoptarea unei noi încheieri de admitere a cerinței privind suspendarea executării deciziei de regularizare contestată până la finalizarea procedurii prealabile.

În argumentarea cererii de recurs recurentul a invocat că nu este de acord cu încheierea instanței de fond din următoarele considerente.

Potrivit art. 172 din Codul administrativ, prevede expres că, dacă un act administrativ individual defavorabil este contestat cu cerere prealabilă, autoritatea publică, din oficiu sau la cererea persoanei afectate, poate suspenda executarea lui pînă la finalizarea procedurii prealabile.(2)Motivele suspendării sînt: a) existența unor suspiciuni serioase şi rezonabile privind legalitatea actului administrativ individual defavorabil; b) existența pericolului iminent de producere a unor prejudicii ireparabile prin executarea în continuare a actului administrativ individual defavorabil. (3) Suspendarea executării actului administrativ individual defavorabil se decide de autoritatea publică competentă pentru soluționarea cererii prealabile. Decizia cu privire la suspendarea executării se ia în termen de 5 zile lucrătoare din momentul înregistrării, daca legea nu prevede altfel.

Instanța a adoptat această încheiere în primul rând cu încălcarea termenului de 5 zile lucrătoare prevăzute de art. 172 Cod administrativ, așa cum acțiunea civilă a fost înregistrată în instanță la data de 04 octombrie 2024, încheierea fiind din 11.10.2024.

Cu referire la suspiciuni serioase a legalității actului administrativ, reclamantul a invocat prevederi legale încălcate vădit de către emițătorul deciziei de regularizare în cauză, pe când instanța în motivarea prezentei încheieri deja s-a pronunțat pe fondul cauzei, la pagina 2 indica...„*Or, pentru a fi posibilă suspendarea actului administrative în baza temeiului prevăzut de lege, reprezentantul reclamantului trebuie să demonstreze că autoritatea pîrîtă la emiterea deciziei contestate a încălcat legea şi din examinarea sumară pot fi deduse suspiciuni serioase şi rezonabile privind legalitatea actului administrativ individual defavorabil, pe cînd reprezentantul reclamantului a indicat doar solicitarea suspendării actelor administrative contestate, în vederea neadmiterii prejudiciilor materiale a reclamantului*”.

Deduce din această motivație faptul că prevederile normative indicate ca temei de drept, ce au fost încălcate de pîrît la adoptarea deciziei de regularizare în cauză, instanța le-a trecut cu vederea în favoarea pîrîtului, iar potrivit codului administrativ anume pârâtului îi revine obligaţia de demonstra legalitatea deciziilor pe care le-a adoptat.

Cel mai important este ca instanța a menționat că lipsesc probe în susținerea cerinței contestate, or, conform art. 172 alin. (3) din Codul administrative, art 214 al. (3) Cod administrativ, pentru probarea faptelor, participanții, în locul prezentării probelor obișnuite, pot depune o declarație pe propria răspundere, drept de care participanții au fost lipsiți prin această încheiere ilegală, indicând că, potrivit art. 21 din Codul administrativ, „(1) Autorităţile publice şi instanţele de judecată competente trebuie să acţioneze în conformitate cu legea şi alte acte normative. (2) Exercitarea atribuţiilor legale nu poate fi contrară scopului pentru care acestea au fost reglementate. (3) Autorităţile publice şi instanţele de judecată competente nu pot dispune limitarea exercitării drepturilor şi a libertăţilor persoanelor decît în cazurile şi în condiţiile expres stabilite de lege.”.

Indică că, copia încheierii a recepționat-o la data de 16 octombrie 2024.

Poziția instanței de recurs.

Verificând materialele cauzei şi analizând în complex argumentele şi criticile invocate în recurs, Colegiul specializat în contencios administrativ al Curții de Apel Sus, sediul Cahul conclude asupra necesității respingerii recursului depus de avocatul Elena Stănilă în interesele și menținerii încheierii primei instanțe.

În sprijinul concluziei enunțate, Colegiul specializat în contencios administrativ al Curții de Apel Sud, sediul Cahul punctează următoarele argumente.

Conform art.426 alin.(3) Cod de procedură civilă, „*recursul împotriva încheierii se examinează în termen de 2 luni într-un complet din 3 judecători, pe baza copiei certificate sau electronice a dosarului, pe baza recursului şi a referinţei la recurs, fără examinarea admisibilităţii şi fără participarea părţilor*”, iar potrivit art.243 alin.(2) Cod administrativ, ” *Instanța competentă soluționează recursul împotriva încheierilor judecătoreşti fără şedință de judecată. Dacă consideră necesar, instanța competentă poate cita participanții la proces.*”.

Potrivit art.241 alin.(1) Cod administrativ, „*Încheierile primei instanțe și ale instanței de apel pot fi contestate cu recurs, separat de hotărîre, în cazurile prevăzute de prezentul cod și de alte legi*”, iar în conformitate cu art.214 alin.(4) Cod administrativ, „*Instanţa de judecată decide cu privire la suspendarea executării actului administrativ individual printr-o încheiere susceptibilă de recurs, fără citarea participanţilor la process.*”.

Conform art.427 lit. a) Cod de procedură civilă, „*Instanţa de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii, este în drept: a) să respingă recursul şi să menţină încheierea*”, iar potrivit art.243 alin.(1) lit. b) Cod administrativ, ”*(1) Examinînd recursul împotriva încheierii judecătorești, instanța adoptă una dintre următoarele decizii:... b) respinge recursul.*”.

Conform art.242 Cod administrativ, „*Recursul împotriva încheierii judecătorești se depune motivat la instanța de judecată care a emis încheierea contestată în termen de 15 zile de la notificarea încheierii judecătorești, dacă legea nu stabilește un termen mai mic.*”.

Articolul 236 Cod administrativ, prevede expres că instanța de apel examinează din oficiu admisibilitatea apelului. Dacă este inadmisibil, apelul se declară ca atare printr-o încheiere susceptibilă de recurs.

Respectiv, potrivit principiului simetriei juridice, care implică abordarea subsumară a Codului administrativ, criteriile de admisibilitate a apelului, reglementate conform art.236 Cod administrativ, sunt aplicabile în cadrul procedurii de contestare cu recurs a încheierilor instanțelor de fond.

Potrivit art.194 alin.(1) Cod administrativ, „*în procedura în prima instanţă, în procedura de apel și în procedura de examinare a recursurilor împotriva încheierilor judecătorești se soluționează din oficiu probleme de fapt și de drept*”.

Conform art.219 alin.(1) Cod administrativ, „*instanţa de judecată este obligată să cerceteze starea de fapt din oficiu în baza tuturor probelor legal admisibile, nefiind legată nici de declarațiile făcute, nici de cererile de solicitare a probelor înaintate de participanți”.*

Astfel, din actele cauzei rezultă, că încheierea judecătoriei Cahul sediul Central a fost emisă la 11 octombrie 2024, expediată la părți pe data de 14 octombrie 2024, iar recepționată de către Biroul Vamal Sud la data de 19 octombrie 2024, date cu privire la recepționarea încheierii de către avocatul Elena Stănilă nu sunt, dar indică în recurs că, a recepționat încheierea în cauză la data de 16 octombrie 2024, și a înregistrat recursul la 29 octombrie 2024. În aceste

circumstanțe, Colegiul constată că recursul a fost declarat în termenul prevăzut de art.242 Cod administrativ - 15 zile de la notificarea încheierii judecătorești. Recursul depus conține motivarea temeiurilor de fapt și de drept pe care recurentul își întemeiază pretențiile.

În condițiile descrise, în temeiul reglementărilor art.233, 236, 241 Cod administrativ, Colegiul specializat în contencios administrativ al Curții de Apel Sud, sediul Cahul concluzionează despre întrunirea condițiilor de admisibilitate a recursului în cauză, motiv din care acesta urmează a fi judecat în fond.

Colegiul reține, că prima instanță a constatat şi elucidat pe deplin circumstanțele de fapt importante pentru a respinge cererea reclamantului Țurcanu Ivan depusă prin intermediul avocatului Elena Stănilă cu privire la suspendarea procedurii de executare silită a obligației vamale apărute în baza deciziei de regularizare nr.212 din 28 mai 2024, ca fiind neîntemeiată, a aplicat corect normele de drept material.

În speță, reclamantul Țurcanu Ivan a înaintat acțiunea privind anularea deciziei de regularizare nr. 212 din 28 mai 2024, emisă în privința lui Țurcanu Ivan prin care s-a stabilit nerespectarea obligației vamale și s-a calculat suma totală a obligației vamale în mărime de 401854,09 lei ca fiind ilegală, totodată solicitând suspendarea executării deciziei de regularizare nr. 212 din 28 mai 2024, pînă la finisarea examinării cauzei și acordarea dreptului de a beneficia de prevederile Legii 172 din 23 iunie 2023 alin. (2) și includerea în regimul vamal de admitere temporară contra unei plăți unice în cuantum de 15000 lei pentru fiecare mijloc de transport, cu eliberarea formularului tipizat TV-14. De asemenea reclamantul a indicat că, decizia de regularizare o consideră ilegală și își rezervă dreptul de a solicita suspendarea executării deciziei nr. 241 din 20.09.2023 până la finalizarea examinării contestației, așa cum partea acestor decizii produce prejudicii materiale prin executare.

Analizând obiectul acțiunii în raport cu temeiurile suspendării executării actului administrativ individual – decizia de regularizare nr. 212 din 28 mai 2024, Colegiul consideră că la caz, nu s-a constatat existența temeiurilor vădite privind existența pericolului eminent de producere a unor prejudicii materiale prin executare.

Conform art.214 alin.(1),(2),(3) Cod administrativ, „*Suspendarea executării actului administrativ individual contestat poate fi solicitată de către reclamant instanţei de judecată care examinează acţiunea de contencios administrativ.*

Reclamantul poate solicita instanţei de judecată competente suspendarea executării actului administrativ individual pînă la înaintarea acţiunii în contencios administrativ dacă autoritatea publica învestită cu soluţionarea cererii prealabile a refuzat suspendarea sau nu a soluţionat cererea de suspendare în termenul stabilit la art.172 alin.(3). Instanţa de judecată poate dispune suspendarea executării actului administrativ individual din motivele prevăzute la art.172 alin.(2). Pentru probarea faptelor, participanţii, în locul prezentării probelor obişnuite, pot depune o declaraţie pe propria răspundere".

În interpretarea corectă a normei enunțate, instanța de recurs reține că, prin reglementările art.214 Cod administrativ, legislatorul a stabilit ca garanție a asigurării legalității – suspendarea executării actului administrativ individual contestat. Astfel, suspendarea reprezintă operația de întrerupere temporară a efectelor juridice produse de un act juridic administrativ. Suspendarea actelor administrative reprezintă o garanție a asigurării legalității, ce intervine însă în cazuri de excepție, în situații limită. Ea are în vedere fie întreruperea vremelnică a producerii de efecte juridice (ceea ce înseamnă că actul era în vigoare) fie amânarea temporară a producerii de efecte juridice.

La art.172 alin.(2) Cod administrativ sunt înserate motivele suspendării executării actului administrativ individual: a) *existența unor suspiciuni serioase și rezonabile privind legalitatea actului administrativ individual defavorabil*; b) *existența pericolului iminent de producere a unor prejudicii ireparabile prin executarea în continuare a actului administrativ individual defavorabil".*

În cazul din speță reclamantul a invocat anume că suspendarea executării deciziei nr. 241 din 20.09.2023 până la finalizarea examinării contestației, ar produce prejudicii materiale prin executare.

În acest sens, Colegiul reține că, la dispunerea suspendării actului administrativ urmează a fi constatate existența acelor temeiuri necesare a fi întrunite, invocate prin lege. La rândul său, atât cazul bine justificat în vederea confirmării incontestabile a existenței unor suspiciuni serioase şi rezonabile privind legalitatea actului administrativ individual defavorabil, cât şi paguba a cărei iminentă producere ar fi înlăturată prin suspendarea executării actului administrativ, trebuie să fie indicate și probate în concret, nu doar afirmate prin preluarea textelor de lege, așadar cert fiind instituită obligația probării faptului că existența acestor condiții nu se prezumă, ci trebuie dovedite de persoana lezată care a solicitat suspendarea executării actului administrativ.

În corespundere cu art.11 Cod administrativ, „*actele administrative individuale pot fi: a) acte defavorabile – actele care impun destinatarilor lor obligații, sancțiuni, sarcini sau afectează drepturile/interesele legitime ale persoanelor ori care resping, în tot sau în parte, acordarea avantajului solicitat*”.

Suspendarea executării actului administrativ contestat poate fi admisă *dacă sunt întrunite una din condițiile* specificate la art.172 alin.(2) Cod administrativ.

Încheierea Judecătoriei Cahul sediul central din 11 octombrie 2024, prin care s-a respins cererea reclamantului Țurcanu Ivan privind suspendarea executării deciziei de regularizare vizând încasarea obligației vamale a plătitorului vamal, este una legală și întemeiată.

Colegiul judiciar reține că, reclamantul trebuie să justifice pertinent și concludent survenirea pagubelor iminente, ca urmare a punerii în executare a actului contestat, prin analize concrete, probe exhaustive, din conținutul cărora să rezulte o atare concluzie, dar și legătura de cauzalitate directă a efectului executional al actului administrativ contestat raportat la pretinsele prejudicii materiale.

Mai mult, asigurarea acțiunii este condiționată prioritar de justificarea scopului acestei măsuri. Astfel, la soluționarea chestiunii privind suspendarea actului administrativ, instanța de judecată ia în considerare toți factorii și interesele relevante și dispune suspendarea actului administrativ, numai dacă constată că actul este susceptibil de a cauza un prejudiciu iminent, ce ar putea fi ireparabil *sau* dacă există temeiuri vădite privind ilegalitatea actului.

Cât privește argumentul indicat de către recurent în vederea necesității anulării actului administrativ, în temeiul art. 172 alin. (2) lit. b) Cod administrativ, prevăzut de legiuitor în vederea suspendării actului administrativ – existența pericolului iminent de producere a unor prejudicii ireparabile prin executarea în continuare a actului administrativ individual defavorabil, Colegiul reține că acest temei nu a fost demonstrat de către reclamant, ceea ce impune lipsa vreun temei plauzibil pentru a admiterea cererii reclamantului privind suspendarea procedurii de executare silită a obligației vamale apărute în baza deciziei de regularizare nr. 212 din 28 mai 2024, emise de Biroul vamal Sud în temeiul art.172 alin.(2) lit. b) Cod administrativ, reieșind din faptul că persoana vătămată, trebuie să dovedească temeinicia solicitării, precum şi faptul că suspendarea are drept scop prevenirea unui prejudiciu ireparabil.

Prin urmare, Colegiul menționează, că reclamantul nu a invocat motive plauzibile în vederea dispunerii suspendării actului administrativ, iar motivele indicate în art.172 alin.(2) Cod administrativ, care ar justifica suspendarea executării actului administrativ contestat, nu sunt îndeplinite, întrucât nu au fost demonstrate de către reclamant, însă acest fapt trebuie dovedit de persoana lezată, prin argumente concludente şi pertinente.

În ceea ce privește argumentul recurentului precum că, instanța a adoptat această încheiere cu încălcarea termenului de 5 zile lucrătoare prevăzute de art. 172 Cod administrativ, invocând că acțiunea civilă a fost înregistrată în instanță la data de 04 octombrie 2024, iar încheierea fiind din 11.10.2024.

Potrivit art. 172 din Codul administrativ, prevede expres că, *„(3) Suspendarea executării actului administrativ individual defavorabil se decide de autoritatea publică competentă pentru soluționarea cererii prealabile. Decizia cu privire la suspendarea executării se ia în termen de 5 zile lucrătoare din momentul înregistrării, daca legea nu prevede altfel*.

Or, acțiunea a fost înregistrată la data de 04 octombrie 2024, care este zi de vineri, 06 octombrie 2024 și 07 octombrie 2024 sunt zile nelucrătoare, respectiv decizia cu privire la suspendarea executării a fost luată la data de 11 octombrie 2024, în termen de *5 zile lucrătoare* din momentul înregistrării.

Având în vedere că încheierea primei instanțe este întemeiată şi legală, iar motivele invocate în cererea de recurs sunt neîntemeiate, Colegiul specializat în contencios administrativ al Curții de Apel Sud, sediul Cahul ajunge la concluzia de a respinge recursul şi de a menţine încheierea primei instanţe.

Conducându-se de prevederile art.243 alin.(1) lit. b) Cod administrativ, Colegiul specializat în contencios administrativ al Curții de Apel Sud, sediul Cahul –

D E C I D E:

Se respinge recursul declarat de avocatul Elena Stănilă în interesele reclamantului Țurcanu Ivan.

Se menţine încheierea Judecătoriei Cahul sediul Central din 11 octombrie 2024, prin care s-a respins ca neîntemeiată cererea reprezentantul reclamantului Ivan Țurcanu, avocatul Elena Stănilă privind suspendarea deciziei de regularizare nr.212 din 28 august 2024, emisă de Biroul Vamal Sud.

Decizia este irevocabilă de la emitere.

Preşedintele completului, judecătorul	Vitalie Movilă
Judecătorii	Dmitrii Fujenco
	Serghei Pilipenco